

Zuzana Hasoňová, 3. B
Návštěva u hasičů

3. 2. 2011 jsme šli na exkurzi k hasičům. Ukázali nám všechna auta. Také nám ukázali auta zevnitř a pustili sirénu a zatroubili. Ukázali nám i nůžky, které potřebují na dveře auta při autonehodě. Viděli jsme žebřík, který dosáhne výšky 30m. Také jsme viděli posilovnu, kuchyň a ložnice. Také jsme se dozvěděli, že jsou tam vždy od 7.00ráno do druhého rána do 7.00.

Kateřina Kuchařová 3. B
Hasiči

3. února jsme byli u hasičů. Ukázali nám všelijaké věci. Například hasičská auta, kleště, hadice a tak dále. Ukazovali nám kuchyň, televizi. Byla tam krásná auta, hrozně hlasité sirény. Mohli jsme si nasednout do hasičského auta. Byla nádherně umytá. Byl tam hasičský žebřík do 30 metrů. Byli tam i postele. Také jsme byli v posilovně. Bylo to tam hezké. Pak jsme šli do školy.

Robert Flídr, 3. B

O dvou stanicích, které se neměly rády

Jednou byly dvě stanice a ty se neměly vůbec rády. Jednou byl požár a jely tam obě stanice. Kapitán z červené stanice řekl: „Co tady děláte, když jela celá červená stanice?“

Kapitán zelené stanice řekl: „Proč bychom sem nemohli jet, když nás poslal starosta?“

Kapitán z červené stanice řekl: „Nás ale taky poslali k požáru v lese.“

A tak jeli zpět červení do červené stanice, zelení do zelené stanice. A jednou byl tak velký požár, že tam jela červená stanice, zelená stanice. A byl to tak velký požár, že si musely pomáhat navzájem a až to dohasily, tak si podali všichni ruce a řekli se, že budou přátelé.

Tomáš Potůček, 3. B

O šesti hasičských psech

Nedaleko města Monaka byla hasičská stanice. V této stanici jsou sepeř hasiči, nelépe zachraňují, dobře hasí požár, dokáží obětovat život pro člověka.

Jednou byl jarní polední čas na svačinu a hasiči právě měli práci, ale najednou začal poplach, tak všechno odhodili a vzali výzbroj a popadli klíče od auta a jeli. A po cestě viděli šest psů u silnice, tak chvíli přemýšleli, a tak si je vzali. Za deset minut byli na místě a vzali věci a viděli dvacetipatrový mrakodrap a celý ten mrakodrap byl v plamenech. Tak vzali plynové masky a šli dovnitř. Za deset minut už hasiči nemohli, najednou těch šest hasičských psů vyběhlo z dodávky a vešli do domu. Za 40 minut všichni psi vyšli z domů a každý nesl 2 lidi. Za měsíc těch 6 psů dostalo diplomy a za týden jim dali jména: Jeryk, Martin, Lery, Mája, Filip, John.

Kristýna Krésová, 3. B

3. 11. 2010 brzo ráno jsme celá rodina jela na návštěvu k babičce. Když jsme dojeli k babiččině domu, vyběhla nám naproti babička a ihned nám řekla, že má půjčené kotě. Zavedla nás do prádelny a ukázala nám velký proutěný košík. Podívali jsme se do košíku a v tom košíku bylo malé kotě Mourek. A tak jsme si s Mourkem hráli celé dopoledne. Pak jsme šli k babičce na oběd. Mourek zatím vylezl na špičku nejvyšší

borovice, ale najednou Mourek spadl o tři větve dolů a přitom se škaredě řízl o jednu ostrou větev. Chvilí tam visel a pak začal tak lučně mňoukat, že jsme to uslyšeli, vyběhli jsme na zahradu a vidíme, jak Mourek visí na větvi, té nejvyšší borovice. Pak jsme si všimli, že Mourek je ošklivě poraněný. Sami jsme tam nedosáhli a ani se žebříkem jsme tam nedosáhli. Viděli jsme, že se na větvi už Mourek moc dlouho nevydrží a tak jsme zavolali hasiče. Za minutu byli tady. Mourka sundali a za týden se mourek uzdravil a babička Mourka vrátila.

Michal Skoupý, 3. B
O třech hasičích

Byli jednou tři hasiči a ti nevěděli, co mají dělat, tak se šli podívat do města, jestli někde nevypukl požár. A šli a šli, až jeden hasič se podíval na strom a tam byla kočka a ten hasič zavolal, aby přijelo jedno služební auto a kočku dali dolů a dali kočku babičce. A pak šli do služebny a šli trénovat do své tělocvičny. A cvičili a cvičili, až měli velké svaly. A jeli do Brna na „hanbáč“. A pak jeli domů. Ráno se vzbudil jeden hasič a nachystal dvěma hasičům a sobě snídani.

Samuel Marek, 3. B
Auta

Bylo jedno hasičské auto zelené a nemělo rádo modré auto. Jednoho dne jela obě auta na požár. Modré auto říká: „Co tu děláš?“
Zelené auto: „Hasím tu. A co ty?“
„Já? Já tu jsem, protože jsem dostal velení.“
Modré auto řeklo: „Budeme kamarádi.“
Zelené auto řeklo: „Moc bych chtěl.“
A modré auto řeklo: „Proč jsi to neřekl dřív?“

Petr Mejzlík, 3. B
Zkouška

Chodím do kroužku hasičů.
Jednou při zkoušce nám chytla hasička a my jsme začali hasit. Bouchla nám cisterna a lidi se strašně o nás báli. My jsme je neposlouchali a hasili, natahovali jsme hadice a dva z nás stříkali a dva za nimi drželi hadici a jeden z nich jsem byl já. A až jsme to uhasili, tak jsme se napili čokolády.

Viola Štrajtová, 3. B

Roku 1 672 se probudil v 6 ráno malý kluk jménem Matěj. Bydlel s maminkou a tatínkem. Matějovi bylo 10 let a chodil do 6. třídy, ale ve škole mu to vůbec nešlo, proto ho to ani nebavilo. Ale jednou, když byl na obědě, tak pod stolem zahlédl skřítek. Skřítek vyskočil na stůl a představil se: „Ahoj, já jsem Arnošt. Jestli chceš, naučím tě psaní, čtení, násobilku, + - do sta, atd.“
Matěj se ho trochu lekl, ale jak se rozpovídali, tak už to bylo dobré.
„Takže s čím chceš začít?“
Matěj se zamyslel a vykřikl: „Čtení!!!“
A tak si vzali knihy a skřítek povídá: „Musíme jít do lesa na nějaké tiché místo.“
Matěj četl: „T-e-n-t-o-d-o-b-r-o-d-r-u-ž-n-ý- p-ř-í-b-ě-h..“
A skřítek hned řekl, že neumí číst.
Skřítek také řekl, že je mu zima a tak rozdělal oheň... a Matěj dál čet. Ale za chvíli

mu bylo horko, skřítek se zhluboka nadechl a uznal, že se něco pálí a řekl, že se jde podívat na oheň. A opravdu!! Oheň se rozhořel skoro po celém lese!

Matěj vykřikl: „Hoří! Hoří! Zachraň se, kdo můžeš, hoří!“

Ale skřítek mu řekl, že nemá panikařit a raději zavolat pomoc. A tak volali oba, ale mezitím co si tak povídali, se oheň hrozně moc rozhořel, knihy také hořely, ale za chvíli přijeli hasiči a oheň uhasili, ale trvalo to dlouho.

Matěj byl rád, když hasiči oheň uhasili. Šel domů a všechno řekl mamince, maminka mu nejprve nevěřila, ale jak se skřítek ukázal, tak se lekla zase maminka. Skřítek se zase představil:

„Dobrý den! Já jsem Arnošt!“

A za ním byla jeho malá dcera Josefína, a tak ji představil. Měl ji moc rád. Skřítek se omluvil Matějovi a jeho mamince Patřicií za způsobené potíže a zmizel. Maminka byla ráda, že má Matěje zase doma. Dala mu pusu na čelo a šli spát. Druhý den ráno začala zima. Matěj se zimou probudil a hned utíkal k mamince do postele. Ale hned se objevil skřítek a řekl mu: „Jestli chceš být jako dospělý kluk, tak nehod' za maminkou do postele a pojď se se mnou raději ven. Naučím tě psát.“

A tak šli. Matěj napsal slovo aúšlekfj ale skřítek mu řekl, že mu dělá jenom ostudu. A skřítek se rozzlobil. Matěj se lekl, že mu skřítek uteče a že zůstane v lese sám. A tak skřítko chytil. A skřítek mu nadal, co ho chytá, že ještě chytí rýmu. Skřítek zase zmizel, zkrátka se vypařil.

Doma se tatínek Matěje ptal, jestli na skřítko sahal. Matěj odpověděl, že ano.

Tatínek mu řekl, že se na skřítky sahat nesmí, jinak dostanou rýmu. Konec.

Filip Skoupý, 3. B

Sbor hasičů

Byl jednou úžasný sbor hasičů a jednou, když bylo krásné odpoledne, hasiči si chtěli odpočinout, lehli si a spali. Tak tvrdě spali, že neslyšeli, že jeden malý kluk, 7 letý, volá na linku 150. Ale ten kluk volal, protože jeho maminka byla v restauraci, slavila 38. narozeniny v největší restauraci na celém světě. A protože byla tak velká, ten kluk malý viděl ten velký

oheň. Byl tam i hustý dým a lidé, co tam byli, se začali dusit. Protože pořád zvonil telefon, jeden z hasičů se konečně probudil, zvedl telefon a slyšel malého kluka, jak mu říká, že hoří v největší restauraci v Praze, ulice se jmenuje Praha 3.

„Už se neboj, chlapečku, už tam jedem.“

Tak ten hasič všechny hasiče vzbudil a za půl hodiny tam byli a viděli, že oheň nebyl jenom na té restauraci, ale také na silnici. Najednou uslyšeli velkou ránu, že si všichni mysleli, že je konec světa. A mysleli si to dobře, protože to byla hrozná katastrofa. Protože se podívali nahoru a viděli, že kousek restaurace je pryč a tak rychle začali hasit. Hasili, hasili, ale bylo to nanic, protože jak to spadlo, ten kus, taky hořel, tak to tam začalo hořet ještě víc.

Začali volat, aby přijeli i dobrovolní hasiči s plošinou. Za hodinu byli tam, ale zjistili, že je tam hrozně moc lidí, že to nestihnou do té doby. Protože každou sekundu hořelo víc a víc. Tak nevěděli, co dělat. Dali se do práce a začali hasit. Plamen se trochu zmenšil. Ale najednou spadlo jedno úplně černé tělo a jak dopadlo, nejistili, že to je nevlastní strýc. Viděl to i ten kluk, tak omdlel. Hasiči zavolali záchrannou službu, aby přijeli pro kluka, který se jmenoval Marek a spadl hlavou na kámen.

Filip Skoupý, 3. B

Šli jsme do babičky přes pole k nám domů do Horní Lhoty. Já a můj bratr Ondřej a tak jsme šli, viděli jsme dým a kouř a hasiče, jak tam u rybníčku hasili takovou malou dřevěnou boudu. Byla tam také policie a vyšetřovali to.